

FLUEFISKER I

Kan man lære at fiske med flue på en uge? Dette spørgsmål blev Fisk & Fri's Henrik Marvin, en novice ud i fluefiskeriets mysterier, stillet overfor, da bladet sendte ham på fluefiskerkursus i Norge. Læs her hvordan fluefiskeri ofte opfattes af ikke-indviede, og om det vitterligt lykkedes Henrik at mestre disciplinen.

Af Henrik Marvin Knudsen

Måske er det bare mig, men jeg har altid opfattet fluefiskeriet som noget for de indviede. Mere end én gang har jeg kigget uforstående på en fluefisker, når han eller hun har prøvet at sætte mig ind i logikken bag denne raffinerede sport.

Personligt holder jeg mest af at gå med en spinnestang ved kysten eller med en medestang ved søen. Det er to fremgangsmåder, hvor man banalt set har en stang, et hjul og en line, og som ikke kræver det store hånddelag at håndtere og fange fisk med.

Men – når det kommer til fluefiskeri, så er jeg på bar bund. Måske fordi jeg ikke helt ser essensen. Hvorfor binder man f.eks. flere liner sammen, afvejer og af-

Forfatteren på slap line, en uge havde han til at mestre den ædle kunst, og få fluen til at lystre...

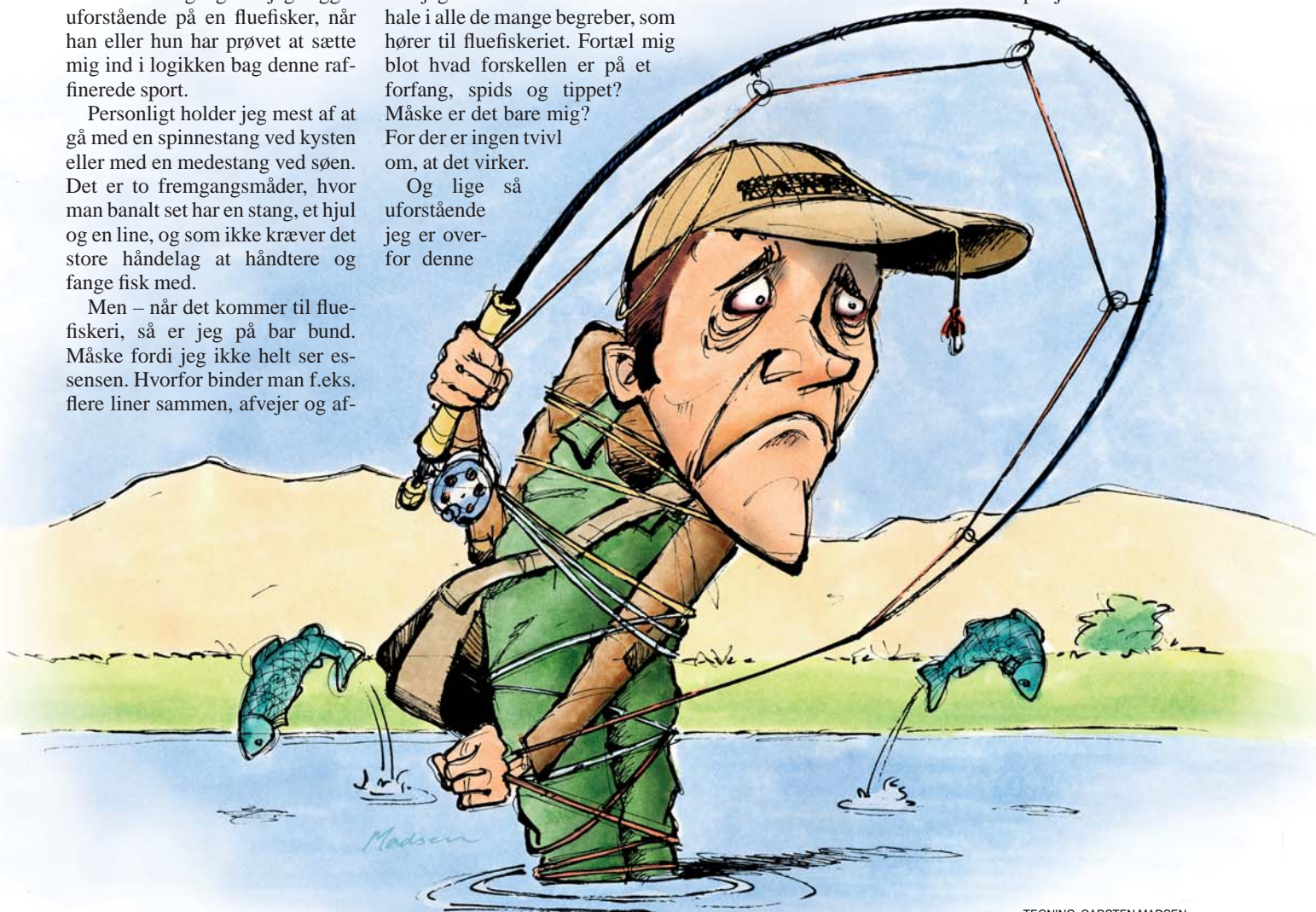
korter dem, for at kaste den svimlende længde af HELE 25 meter? Eller måske fordi jeg ikke helt forstår, hvorfor halehår fra et egern er bedre end halehår fra en hjort, når man binder en Bucktail flue. Kan fisken da se forskel? Desuden kan jeg hverken finde hoved eller hale i alle de mange begreber, som hører til fluefiskeriet. Fortæl mig blot hvad forskellen er på et forfang, spids og tippet? Måske er det bare mig?

For der er ingen tvivl om, at det virker.

Og lige så uforstående jeg er overfor denne

svært forståelige disciplin for ikke-indviede, lige så uforstående er jeg, når jeg observerer fluefiskeren, der kommer ned til fjorden. Han stiller sig akkurat samme sted, som jeg lige har stået en halv time forinden med mit kystblink og kan allerede efter få kast gå hjem igen med en prægtig ørred i nettet. Ganske sikkert med et smil på læben, mens jeg indædt fisker videre, uden held. Han kender den indviedes hemmelighed.

Denne sommer skulle det være slut – jeg ville lære det gådefulde fluefiskeri. Så da muligheden bød sig, tilmeldte jeg mig et fluefiskerkursus for begyndere. Et kursus der om noget foregik i flotte omgivelser, nemlig ved den smukke norske Naustadal nær Bergen. Målet var at lære kaste med flue, at komme tættere på hele mysteriet og måske endda fange en fisk på fjer...

TEGNING: CARSTEN MADSEN

R PÅ EN UGE

Det første kast...

I syv dage skulle vi bo ned til den skønne Nausta elv, hvor vi nybegyndere skulle lege og lære som små nyfødte lam. Jeg fandt dog hurtigt ud af, at der reelt kun var én nybegynder på kurset, nemlig jeg selv. De fleste kursister havde både fanget deres første og anden fisk på flue, og flere havde sågar et års forbrug af hjemmestrukturen med sig... Og her, i et hjørne for sig, stod jeg med mine »hjemmekøbte«, en uudpakket fluestang samt fem forskellige liner, der på en eller anden måde skulle bindes sammen – gad vide hvad de egentlig talt tænkte, de indviede...

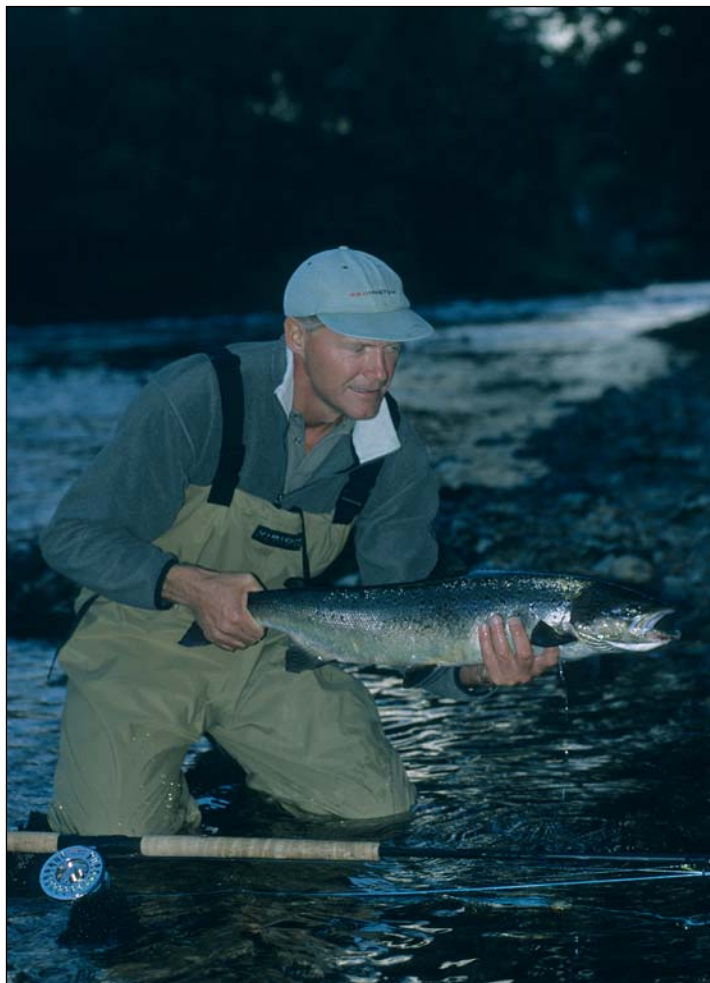
Det fandt jeg ud af tidligt næste morgen, hvor jeg sammen med en af de to instruktører, Bjarke Horst Jensen, skulle tage mit første spæde fluekast. Bjarke havde åbenbart ikke helt forstået, hvor grelt et tilfælde han stod overfor:

»Hvis du går nedstrøms, så går jeg opstrøms, og så kan vi mødes senere«, sagde han. »Øh, hvis du går opstrøms, så går jeg med, eller også går du med mig nedstrøms...«, var svaret.

Det er siden gået op for mig, at Bjarke højst sandsynligt troede, jeg lavede gas, og lod som jeg ikke kunne fluefiske. Men Bjarke er en flink fyr, så han spillede med på den, tog min stang, sagde det er en god stang, hvorefter han lagde fluen elegant og ubesværet ud i elven. Det gjorde han et par gange, mens han forklarede, hvordan jeg skulle løfte forfanget fri af vandet og i en rullende bevægelse føre stang og line fremad, mens tyngdekraften gjorde resten af arbejdet. Sådan så det i hvert fald ud.

Ivrigt tog jeg stangen, gjorde som Bjarke, og et splitsekund senere landede flue, line og hele illusionen om at blive fluefisker lige foran fødderne på mig – i en stor pærevælling! Det var hverken smukt, elegant og slet ikke brugbart. Det fremgik tydeligt af Bjarkes ansigtsudtryk og kommentaren: »Den ta'r vi hjemme på græsplænen«.

Som sagt så gjort. På det grønne græs blev fluen klippet af, og jeg mærkede for første gang, hvorfor fluekastet er så fascinerende. Under Bjarkes kyndige vejledning åbnede der sig en ny

Kursisten Bo Janniche kaldte sig nybegynder – men ikke desto mindre imponerede han med denne prægtige femkilos laks.

Nausta lakseelv

Nausta elven er kendt som en af de bedste lakseelve i Norge, hvis man måler i antal laks per meter elv – primært mindre og mellemstore fisk. Men Nausta er også en meget ustabil elv, hvor vandstanden varierer meget på kort tid. Den hede sommer i år gjorde det derfor ikke let at være laksefisker her. Hvis vandstanden slår fejl, er der heldigvis også mulighed for at fiske i de nærliggende elve – bl.a. Jølstra og Gaular elv.

Alle tre elve ligger i et meget naturskønt fjeldområde tæt på Bergen.

verden for mig, idet jeg fandt ud af, at den mindste bevægelse i håndledet kan holde 10 meter line flyvende i luften og ende med et kast på 20 meter. Hele seancen

var en ladning af energi og spænding, der endte i et sandt klimaks, når linen skød gennem luften! Det var som at ramme golfkuglen lige i r... – Når altså kastet lykkedes...

Men én ting er at kaste uden flue på græs. Noget andet er at stå mellem udhængende træer og i vand til navlen. Næste morgen måtte jeg indse, at det at lære at kaste med flue nok ikke ville komme let til mig.

Efter hundrede mislykkede kast, hvor jeg højst formåede at skræmme fiskene med min blotte tilstedeværelse, var jeg nødt til at styrke mig på en Fernet-Branca. Det virkede, som om min flue farede forvirret rundt over hovedet på mig, og der var absolut ingen kontrol med den lavtgående fjertot. Til sidst valgte jeg at tage hætte og solbriller på, for der var ingen tvivl om, at jeg med den fluestang i hånden var til latent fare for mig selv og mine omgivelser. Problematikken stod lysende klar, da jeg kort efter fik både flue og et halvt skydehoved lige i nakken! På daværende tidspunkt var der kun en af to ting at gøre – enten grine eller græde.

Jeg gjorde det første; valgte at nyde mine kursusomgivelser med grønne fjelde og blå himmel. Og

Dagens lektion foregik ved den norske Nausta elv, hvor kasteinstruktøren Bjarke Horst Jensen fremkaldte misundelige blikke.

måske var det det, der skulle til, for fluen begyndte faktisk at lystre. Efter nogle dage gik det endda så godt, at jeg også kunne begynde at tænke på at fange noget... →

→ **Fanger fluer fisk?**

Jeg var altså parat til at tage det næste skridt ind i de indviedes rækker og mærke den sagnomspundne glæde ved at fichte en fisk på en flueklinge. Men hvor mærkeligt det her så end lyder, var det at sætte hele sin lid til en kunstig flue en psykisk kamp. En sprælsk regnorm kan jeg forstå. Den kan alle dage fange fisk og det samme med en livlig wobler. Men en flue kreeret af nogle hår og fjer, der ikke efterligner noget, jeg kan genkende. Det var en hel ny praksis for mig.

Da jeg luftede min skepsis omkring fluens virkning over for de andre, kunne jeg godt mærke, at jeg havde trådt på noget fundamentalt. Fluefiskerens eksistensgrundlag om man vil.

»Til sidst valgte jeg at tage hætte og solbriller på, for der var ingen tvivl om, at jeg med den fluestang i hånden var til latently fare for mig selv og mine omgivelser«.

Selvfølgelig kan en flue fange fisk. Det, den gør – fik jeg at vide – er, at den enten provokerer eller imiterer. Det vidste jeg jo godt. Tilmed er fluernes effektivitet vel om noget bevist af alle mine fluefiskende kollegaer. Men det er noget andet, når man efter en hel dag stadig ikke har mærket et eneste ryk på den ellers så flotte kreation. Og samtidig kan se den åbenlyse fordel, der er ved at fiske med en spinner eller en orm. Men disse redskaber var selvfølgelig bandlyst på dette kursus. Jeg tror nu heller ikke, nogen havde lyst til at snyde. Alle kursister holdt kramagtigt fast i fluestangen, for det er noget ganske særligt at fange en fisk på flue, kunne jeg forstå...

Provokatøren

Næste dag valgte jeg min egen provokatør; en rørflue i brunlige og rødlig nuancer. Noget navn tror jeg ikke den havde, men en dunkel rød farve til det mørke vand måtte være den rette medicin, tænkte jeg. Pladsen var en dyb strømrørende, hvor jeg dagen forinden havde set en fisk blive landet, så det kunne ikke være anderledes, end at det i dag måtte være min tur.

Provokatøren blev sendt mod

Mange udslagsgivende faktorer skal gå op i en højere enhed, før laksen endelig ligger foran fiskeren, det måtte forfatteren sande. På billedet John Høgh med Naustalaks på 5 kilo.

modsatte bred. Eller sagt på en anden måde: Efter fjerde forsøg lod jeg fluen drive med strømmen. Jeg gav lidt ekstra line – det må man godt, når man har et handicap, havde jeg fået at vide... Og så skete det! Fisken huggede, og jeg ville lyve, hvis jeg fortalte, hvad jeg følte, for det kan jeg ikke huske. Det eneste, jeg husker, er, at jeg per reflex gav modhug. I det samme mærkede jeg, at en tohånds-fluestang ikke er beregnet til at give tilslag på samme måde som en 9 fods spinnestang. Fisken ruskede i den smidige stang, hvorefter den viste sin utilfredshed ved at rulle to gange i overfladen. Sekunder efter var den væk.

Det var ganske enkelt utilfredsstillende, hvilket også kunne høres i hele Nausta dalen. Af det jeg så af fisken, vil jeg påstå, at den vejede omkring to kilo og var en laks.

Senere fik jeg besked om, at tilslaget skal falde senere, når man fisker med flue – samt at man mister mange fisk som nystartet fluefisker. Det var nu ingen trøst.

Men en trøst var det til gengæld, at jeg faktisk havde haft kontakt på min flue.

Når enden er god...

Den sidste dag fik jeg to mindre ørreder på flue. Fangsten fandt dog ikke sted i Nausta, men i Gaular, som havde en mere stabil og højere vandføring under de varme sommerdage.

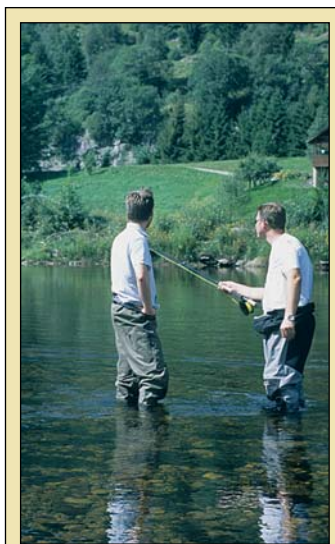
På turen havde jeg indset, hvilke faktorer som gør sig gældende for en laksefluefisker; aller vigtigst er strømvand, og dertil hører frustrationer, hvis der er for lidt vand. Hertil kommer alle de laks, som hele tiden viser sig i overfladen, samt den åbenlyse fordel ved at have en spinnestang eller en orm i de stillestående pools... Men det gør man jo ikke som fluefisker. Sporten og fornøjelsen starter med at vælge og binde den rigtige flue, kaste det perfekte kast og mende fluen i det helt rigtige tempo – over det helt rigtige spot. Fanger du så en laks, behøver du faktisk kun den ene. For det er ikke blot én ting, som er lykkedes, men derimod mange udslagsgivende faktorer der tilsammen er gået op i en højere enhed, når fisken ligger foran fluefiskeren.

Kan fluefiskeri læres på en uge?

Selvfølgelig kan det ikke det. Fluefiskeriet har ligesom alt andet fiskeri en masse facetter, der hele tiden kan forbedres og fornyes – flere, vil mange fluefiskere mene. Men fluefiskeriet har også en ekstra dimension. En dimension jeg lærte at kende, og som førte mig et skridt tættere på de indviedes rækker.

Som fluefisker, og især laksefluefisker, kan du gå en hel uge uden at fange en fisk – et frustrerende faktum for de fleste. Men for fluefiskeren – ja, der bruger man jo bare tiden til at forbedre sin teknik og ikke mindst det altafgørende kast...

»Fangede du noget«, kan spørgsmålet lyde til den hjemvendte fluefisker, hvorefter han svarer: »Nej, men jeg har forbedret min teknik, så jeg nu kan kaste hele 25 meter«. Det er noget, den indviede uden tvivl forstår. Men spinnefiskeren, der frit kan vælge mellem at kaste 10 eller 100 meter, mangler stadig at mærke suset, når linen folder sig ud, og fluen lægger sig på overfladen. Præcist som man har ønsket det en hel uge...

Sådan gør du Henrik...

Fluefiske Akademiet

Konceptet Fluefiske Akademiet, der er et fluefiskekursus for øvede og begyndere, arrangeres af Atlantik Rejser. Kurserne foregår på fiskerejser til eksklusive og velrenommerede fiskedestinationer, hvor man undervises i fluekast, fluebinding og fisketeknikker. Kurset til Nausta kostede 9.495 kr. inklusiv to instruktører, kok og fiskeret. Kurserne afholdes ikke kun i Norge, men også i Rusland og Mexico.

Læs mere på www.atlantik.dk